

на Соломона, синътъ Давидовъ, му прѣчеше. И като видѣ вече, че е въ ржцѣтъ на рибаря, той намисли да скрие своя гнѣвъ.

„Рибарю, рече му той съ единъ умилителенъ гласъ. Пази се да не направишъ това, което казвашъ. Това, което азъ направихъ съ тебе, бѣше само шега, и ти не трѣбва да земашъ работата на сериозно.

— О душе, отвѣрна рибарьтъ, ти който бѣ, прѣди една минута, най-голѣмиятъ, а сега си най-малкиятъ отъ всичкитѣ духове, узнай че лукавитѣ твои думи не ще ти послужатъ за нищо. Ти ще се върнешъ въ морето. Ако

наистина си седѣлъ тамъ толкова врѣме, колкото ми казваше, то ти ще можешъ пакъ да стоишъ дори до деня на страшния съдъ. Азъ те молихъ въ името на Бога, да не ми отнѣмашъ живота, а ти отритна моитѣ молби; азъ трѣбва да ти отвѣрна съ същето.“ Като каза това, рибарьтъ хвърли въ морето вазата съ злия духъ, и щастливъ, че се отърва отъ смрътъ, той се върна въ бѣдната си колиба. А какво е станало съ духа, никой до сега още нищо не знае. Навѣрно той сѣ очеква своето освобождение.

Комшийки — неприятелки.

Карикатура отъ известния нѣмски художникъ-карикатуристъ Олхаузенъ-Шьонбергеръ.

(Заимствувана изъ нѣмското хумористично списание „Fliegende Blätter“).

Комшийки-неприятелки. Карикатура отъ Олхаузенъ-Шьонбергеръ, виденъ нѣмски карикатуристъ. Карикатуристътъ сж високо даровити хора, които умѣятъ да ни прѣдставатъ отрицателнитѣ качества на хората чрѣзъ рисунка, която неволно ни причинява смѣхъ. Карикатуристътъ е свободенъ въ своята работа и за своитѣ рисунки употребява такива образи, каквито си иска, стига само да прѣдаде вѣрно идеята, която иска да изрази чрѣзъ рисунка, та да може и най-обикновения човѣкъ да я схване. У насъ, като изключимъ нашия високо даровитъ и интелигентенъ художникъ г-нъ Александръ Божиновъ, доста извѣстенъ вече на нашата публика, нѣмаме карикатуристи художници, които биха могли сполучливо да илюстриратъ нашитѣ нрави, въ които, за жалость, се забѣлѣзватъ доста отрицателни черти, кое чисто наши, кое заимствувани отъ чужденцитѣ. Ето защо, нѣмайки нѣщо наше, оригинално, ние даваме, и ще даваме за въ бждже, керикатури отъ чужди художници, като при това ще се стараеме щото избора да бжде колкото се може по-сполучливъ. Въ карикатурата, която даваме, художникътъ ни е прѣдставилъ колко отвратителна е картината, когато двѣ скарани комшийки се мразятъ и гледатъ да намѣратъ и най-малкия прѣдлогъ за да се сграбчатъ за гушата. Тѣ сж прилични тогава не на хора, а на животни безъ разумъ... Като гледате на картината, струва ви се че ей сега едната ще дигне юмрука и ще удари по муцуната другата, която сжщо се готви да изхруска човката ѝ на една хапка. А комшинитѣ наоколо, както обикновено бива, самодоволно „гледатъ сеиръ“...